

Iubirea de la miezul nopții

Carmen

Dacă la miezul nopții
Mă sfătuiesc poeții
Să-mi pun iarăși cununa
Ce-mi luminează-ntruna
A spiritului simțuri,
Vor fi iar alte timpuri.

Voi bate-n ușa care
Avea o lumânare
În bezna ce-mi cuprinse
Demult lumile ascunse.

Și ca odinioară
Va fi ca prima oară...
Flacăra lumânării
Va da din nou uitării
Tot ce-a fost suferință
Și va fi doar dorință...

Dorință de iubire,
De caldă îmbrățișare,
De dulce sărutare,
De-a inimii exaltare.

Ușa când vei deschide
De mână mă vei prinde
Și lângă tine-ncet
Mă vei trage discret
În caldă îmbrățișare.
Vom pierde-o sărutare...
Cuprinși de exaltare
Noi vom simți iubire.